

Προς

κ. Ιωάννη Ραγκούση,
Υπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

κ. Μιχάλη Χρυσοχοΐδη,
Υπουργό Περιφερειακής Ανάπτυξης & Ανταγωνιστικότητας

κ. Τηλέμαχο Χυτήρη,
Αναπληρωτή Υπουργό Πολιτισμού & Τουρισμού

κ. Ντίνο Ρόβλια,
Υφυπουργό Περιφερειακής Ανάπτυξης & Ανταγωνιστικότητας

Κοινοποίηση

κ. Γεώργιο Παπακωνσταντίνου,
Υπουργό Οικονομικών

κ. Γεώργιο Πεταλωτή,
Υφυπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

5459

12 ΜΑΙ. 2011

Αθήνα, 30 Μαρτίου 2011

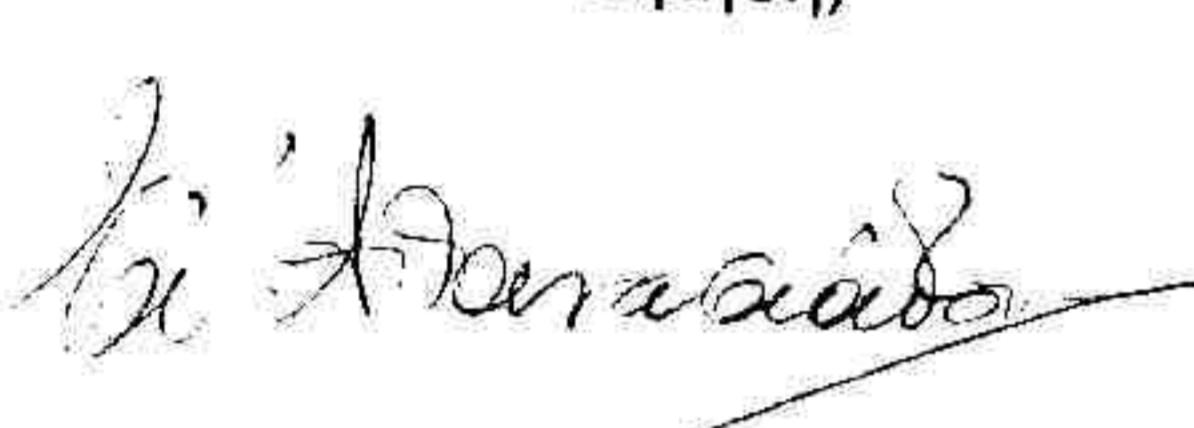
Κύριοι,

Οι δηλώσεις και οι τοποθετήσεις των τελευταίων εβδομάδων με θέμα την κατάργηση της δημοσίευσης των ισολογισμών, δηλώσεις και τοποθετήσεις που φοβούμεθα ότι χαρακτηρίζονται εν πολλοίς από ρηχότητα, μας κάνουν να σας στείλουμε ως ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ την επιστολή αυτή. (Οι θέσεις της εφημερίδας έχουν διεξοδικά διατυπωθεί στο φύλλο της 31^η Μαρτίου 2011, σελίδα 5).

Πιστεύουμε ότι η στενή σχέση συνεργασίας της εφημερίδας μας, επί 87 συναπτά χρόνια, με τον επιχειρηματικό κόσμο της χώρας μας, δίνει το δικαίωμα να πούμε ότι η επιχειρούμενη απάλειψη μας καίριας μορφής δημοσιότητας των οικονομικών στοιχείων των ανωνύμων εταιρειών για λόγους εξοικονόμησης του κόστους δημοσίευσης, αποτελεί μία κίνηση κοντόφθαλμη. Το συχνά προβαλλόμενο επιχείρημα ότι αρκεί η δημοσίευση μέσω διαδικτύου, παραγνωρίζει το ότι ναι μεν η διείσδυση του ίντερνετ στην Ελλάδα προχωρεί με επιταχυνόμενο ρυθμό, όμως ακόμη δεν έχει φθάσει σε επίπεδα που να εξασφαλίζουν την αναγκαία διάχυση των οικονομικών πληροφοριών. Άλλωστε, αυτό ακριβώς συνειδητοποιήθηκε και κατά τη συζήτηση σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, γι' αυτό και δεν προχώρησαν οι εκεί σχεδιασμοί για μετάβαση σε καθεστώς διαδικτυακής μόνον δημοσίευσης.

Για μας, ιδιαίτερα σε μία εποχή αμφισβήτησης της επιχειρηματικής διαφάνειας, η γενική κατάργηση της υποχρέωσης έντυπης δημοσίευσης των ισολογισμών θα αποτελούσε λάθος. Και πάντως η δημοσίευση στον φυσικό χώρο της οικονομικής ενημέρωσης, που αποτελούν οι οικονομικές εφημερίδες, δεν θα πρέπει να πάψει. Αν θεωρηθεί ότι ο περιορισμός του πλήθους των δημοσιεύσεων θα περιόριζε το συνολικό κόστος για τις εταιρείες, αυτή η προσέγγιση θα είχε όντως νόημα να εξεταστεί. Κάθε επιπλέον ρύθμιση η οποία θα έθετε προϋποθέσεις ως προς ποια έντυπα, με ποια ελάχιστα χαρακτηριστικά και προδιαγραφές ομοίως. Όμως το να επιχειρηθεί το ξήλωμα μιας διαδικασίας διαφάνειας με πρόσχημα την ελάφρυνση της οικονομικής πίεσης λόγω της κρίσεως που όλους τραυματίζει, θα ήταν σφάλμα.

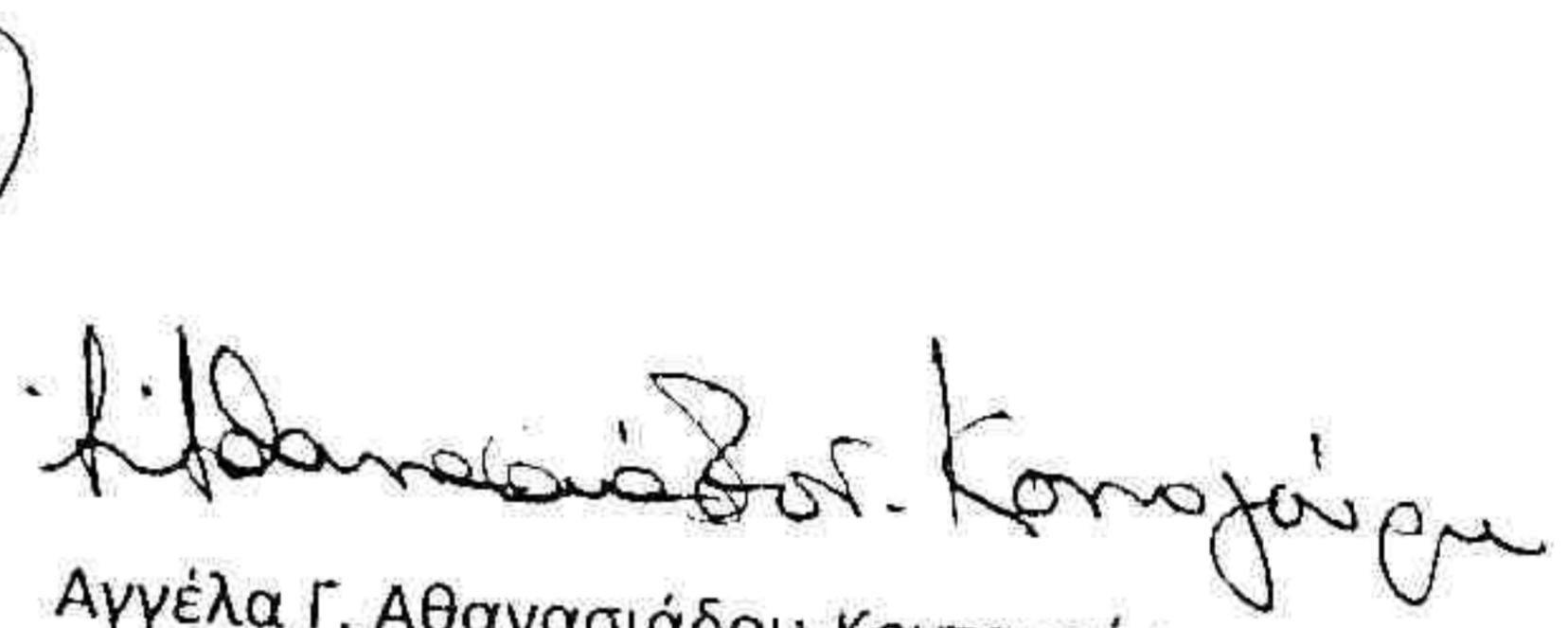
Με εκτίμηση,

Ειρήνη Γ. Αθανασιάδου
Εκδότρια

Μαριέττα Γ. Αθανασιάδου
Εκδότρια

Αγγέλη Γ. Αθανασιάδου-Κοντογούρη
Εκδότρια